

สรุปผลการจัดการความรู้
โครงการ “เสวนาเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงงาน
และปัญหาการพัฒนาโครงงานของนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาคอมพิวเตอร์
สารสนเทศและสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง”

วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕
ณ ห้อง IT๑๐๕ อาคารเทคโนโลยีสารสนเทศ
คณะวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี

คณะวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ ได้เริ่มเปิดหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาระบบสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๓๙ และได้ผลิตบัณฑิตในสาขาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ คอมพิวเตอร์ และ สารสนเทศ ในหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต เทคโนโลยีบัณฑิต และบริหารธุรกิจ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๒ จนถึงปีการศึกษา ๒๕๕๓ คณะวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ได้ผลิตบัณฑิตในสาขาเหล่านี้ จำนวนกว่า ๔๕๐ คน แต่อย่างไรก็ตาม พบว่าสัดส่วนของนิสิตที่จบหลักสูตรภายใน ๔ ปี ของสาขาที่เกี่ยวข้องกับระบบ สารสนเทศและคอมพิวเตอร์ มีจำนวนค่อนข้างต่ำ จากข้อมูลพบว่านิสิตที่ไม่จบการศึกษาภายใน ๔ ปี ส่วนใหญ่ มีปัญหามาจากในวิชาวิชาโครงงาน ดังนั้นเพื่อให้ได้แนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงงาน และปัญหา การพัฒนาโครงงานของนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาคอมพิวเตอร์ สารสนเทศและสาขาที่เกี่ยวข้อง และเพื่อ การจัดการที่ดีในรายวิชาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ถึงสาเหตุหรือปัญหาของการเรียน การสอนในวิชานี้ที่แท้จริง ดังนั้นจุดเริ่มต้นของการจัดการกับปัญหาคือแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการจัดการ เรียนวิชาโครงงาน เพื่อเป็นการรวบรวม แบ่งปันความรู้ของคณาจารย์ผู้มีประสบการณ์จากสถาบันการศึกษา อื่นๆ ที่มีการจัดเรียนสอนในหลักสูตรคอมพิวเตอร์ สารสนเทศ เช่นเดียวกันเพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน รวบรวม จัดเก็บและนำไปสู่การจัดการความรู้ที่สมบูรณ์ต่อไป

ผู้เข้าร่วมเสวนา

ตัวแทนจาก คณะวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี
ตัวแทนจาก คณะวิทยาการสารสนเทศ มหาวิทยาลัยบูรพา
ตัวแทนจาก คณะวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว
ตัวแทนจาก คณะวิทยาการคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
ตัวแทนจาก มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
ตัวแทนจาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก จันทบุรี
ตัวแทนจาก มหาวิทยาลัยศรีปทุม

สรุปปัญหาที่พบในการเรียนการสอนวิชาปัญหาพิเศษซึ่งนำไปสู่การไม่จบการศึกษาตามหลักสูตร
จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้พบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นสามารถจำแนกได้เป็นดังนี้
คุณภาพของนิสิต/นักศึกษา

๑. มีพื้นฐานความรู้ในการเขียนโปรแกรมไม่ดี
๒. ขาดความรับผิดชอบ
๓. ขาดการค้นคว้าและไม่สามารถหาข้อมูลได้
๔. พื้นฐานการอ่านภาษาอังกฤษไม่ดี
๕. พื้นฐานด้านคณิตศาสตร์ไม่ดี
๖. ขาดความกระตือรือร้นและมุ่งมั่นในการทำงาน

ปัญหาด้านระบบการเรียนการสอน

๑. จำนวนนิสิต/นักศึกษามีจำนวนมากทำให้อาจารย์ผู้ดูแลโครงการไม่สามารถควบคุมดูแลได้อย่างทั่วถึง
๒. การทำงานด้านคอมพิวเตอร์นิสิตสามารถทำได้เองที่บ้านทำให้มีปัญหาในการติดตามและควบคุม
๓. ระยะเวลาไม่เพียงพอเนื่องจากส่วนใหญ่วิชาโครงการจะอยู่ในเทอมสุดท้ายของหลักสูตร
๔. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อาจไม่ชัดเจนทำให้การกำหนดขอบเขตของงานไม่ถูกต้อง
๕. ไม่มีระบบการให้คำปรึกษา
๖. การจัดการศึกษาในหลักสูตรมีวิชาพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์น้อยเกินไป

ปัจจัยอื่นๆ ภายนอก

๑. ปัญหาด้านอุทกภัย
๒. สภาพสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบันผลักดันให้นิสิตและนักศึกษาเข้าสู่ตลาดแรงงานก่อนจบการศึกษา ทำให้ไม่มีเวลาในการทำโครงการ

แนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการ และปัญหาการพัฒนาโครงการของนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาคอมพิวเตอร์ สารสนเทศและสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง

จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ได้แนวทางทางการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการ ดังนี้

ด้านคุณภาพของนิสิต/นักศึกษา

เนื่องจากในกลุ่มเครือข่ายที่เข้าร่วมเสวนาเป็นมหาวิทยาลัยในต่างจังหวัดและเป็นมหาวิทยาลัยเครือข่ายโดยส่วนใหญ่ ดังนั้น โอกาสที่จะรับนิสิตนักศึกษาที่มีคุณภาพสูงเป็นไปได้ยากที่จะแก้ไขปัญหาคุณภาพของนิสิตและนักศึกษาที่รับเข้า จึงต้องอาศัยการแก้ปัญหาในการจัดการระบบการเรียนการสอนมากกว่าเพื่อพัฒนาคุณภาพของนิสิต นักศึกษา และเตรียมความพร้อมให้แก่ นิสิต นักศึกษา ในช่วงปีที่ ๑-๓ ในทำโครงการ

ปัญหาด้านระบบการเรียนการสอน

๑. จัดการเรียนการสอนที่เป็นลักษณะ problem based เพื่อ นิสิต/นักศึกษามีประสบการณ์ในการแก้ปัญหา และได้ตระหนักถึงความสำคัญในความรู้ของวิชาต่างๆ เพื่อการบูรณาการที่จะนำไปใช้ในวิชาโครงและปัญหาพิเศษ
๒. ปรับแผนการเรียน ให้มีการเรียนให้มีพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ให้ครบถ้วนก่อนไปเรียนในวิชาเอก
๓. มีการกำหนดขอบเขตของงานให้ชัดเจนเป็นไปตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้โครงการหรือปัญหาพิเศษ ในมีขอบเขตที่กว้างจนเกินไป นิสิตไม่สามารถทำให้เสร็จสิ้นใน ๑ ปีการศึกษา
๔. แยกหน่วยกิตวิชาโครงการและปัญหาพิเศษให้เป็น ๒ เทอม เพื่อให้มีเวลาในการทำโครงการและปัญหาพิเศษ ๑ ปี
๕. มีการจัดระบบการให้คำปรึกษาอย่างเข้มแข็ง
๖. จัดทำห้องที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำโครงการ เช่น ระบบเครือข่ายที่ดี หนังสือ เครื่องคอมพิวเตอร์และเครื่องแม่ข่ายประสิทธิภาพสูงเพื่อสำหรับนิสิตมาใช้ในการทำโครงการในมหาวิทยาลัย

๗. กำหนดให้นิสิตมาทำโครงการในห้องโครงการที่จัดไว้ให้ และมีการบันทึกและข้อกำหนดเช่นเดียวกับการเข้าเรียนในวิชาทั่วไปเพื่อเป็นการควบคุมให้นิสิตได้ทำงานและเพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการสามารถควบคุม ติดตามและแก้ปัญหาให้นิสิตได้อย่างใกล้ชิด

๘. สร้างทัศนคติที่ดีต่อตัวเองเพื่อให้นิสิตมีความพยายามมากยิ่งขึ้น

๙. เสริมประสบการณ์และเปิดโลกทัศน์ให้แก่นิสิตในงานด้านวิชาการโดยการสนับสนุนให้นิสิตไปนำเสนอผลงานในงานประชุมวิชาการต่างๆ

๑๐. สนับสนุนการสร้างเครือข่ายของนิสิตในด้านวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และช่วยเหลือกันในด้านวิชาการระหว่างนิสิต นักศึกษาต่างสถาบัน

๑๑. ส่งเสริมการเข้าร่วมประกวดแข่งขันในด้านวิชาการต่างๆ เพื่อกระตุ้นนิสิตให้ผลิตผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับจากวิชาโครงการและปัญหาพิเศษ